

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D., a soudců Mgr. Václava Trajera a JUDr. Petra Černého, Ph.D., ve věci

navrhovatelů: a) **M. K.**, narozený „X“,
b) **R. F.**, narozená „X“,
c) **nezl. M. S. F.**, narozený „X“,
d) **nezl. L. F.**, narozený „X“,
e) **nezl. T. F.**, narozený „X“,
f) **nezl. M. F.**, narozený „X“,
g) **nezl. S. F.**, narozená „X“,
všichni bytem „X“,
všichni zastoupeni Mgr. Bc. Filipem Schmidtem, LL.M., advokátem,
se sídlem Ověnecká 78/33, 170 00 Praha 7,

proti
odpůrci: **Magistrát města Ústí nad Labem**,
se sídlem Velká Hradební 2336/8, 401 00 Ústí nad Labem,

v řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy ze dne 27. 2. 2018, č. j. MMUL/OKSS/33425/2018/KohM, kterým město Ústí nad Labem vyhlásilo na území města tzv. oblasti se zvýšeným výskytem sociálně nežádoucích jevů,

takto:

- I. Návrh se **odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Každému navrhovateli **se vrací** zaplacený soudní poplatek v částce 1 000 Kč, který jim bude vrácen z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Navrhovatelé prostřednictvím svého právního zástupce podali ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem v zákonem stanovené lhůtě společný návrh na zrušení opatření obecné povahy ze dne 27. 2. 2018, č. j. MMUL/OKSS/33425/2018/KohM, kterým město Ústí nad Labem vyhlásilo na území města tzv. oblasti se zvýšeným výskytem sociálně nežádoucích jevů. Tímto opatřením obecné povahy byla do oblasti se zvýšeným výskytem sociálně nežádoucích jevů zahrnuta i ubytovna na adrese „X“, v níž byli navrhovatelé ubytováni na základě nájemní smlouvy mj. vztahující se k období ode dne 1. 1. 2018 do 30. 6. 2018. Současně se žalobci domáhali vydání předběžného opatření, aby soud rozhodl o tom, že se účinnost daného opatření obecné povahy pozastavuje ode dne vydání předběžného opatření.

2. Soud se nejprve při posuzování návrhu zabýval splněním podmínek řízení, přičemž dospěl k závěru, že sice je věcně a místně příslušný k projednání návrhu, nicméně že žádný z navrhovatelů není aktivně legitimován k podání předmětného návrhu ve smyslu ust. § 101a odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).
3. Podle ust. § 101a odst. 1 s. ř. s. platí, že návrh na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho částí je oprávněn podat ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech opatřením obecné povahy, vydaným správním orgánem, zkrácen.
4. Navrhovatelé by měli brát v potaz skutečnost, že při posuzování tvrzení „zkrácení na svých právech“ soudy ve správním soudnictví přistupují obdobně jako v případě zkrácení práv např. v řízení o žalobě proti rozhodnutí či v řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem čili musí zde být dána dotčenost navrhovatelů na jejich tzv. veřejných subjektivních právech
5. V daném případě dospěl soud k závěru, že rozporované opatření obecné povahy vydané odpůrcem dne 27. 2. 2018 pod č. j. MMUL/OKSS/33425/2018/KohM, kterým město Ústí nad Labem na základě ust. § 33 a ust. § 33d zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, vyhlásilo na území města tzv. oblasti se zvýšeným výskytem sociálně nežádoucích jevů, a který navrhovatelé u soudu požadují zrušit, se nijak přímo nedotýká žádných veřejných subjektivních práv ani jednoho z navrhovatelů. Daný závěr platí o to více, když soud nepřehlédl, že ani jeden z navrhovatelů není občanem města Ústí nad Labem, nýbrž jsou občany města Česká Lípa, přičemž žádný z navrhovatelů netvrdil, že by byl vlastníkem nemovitostí, jichž se rozporované opatření obecné povahy jakkoliv dotýká.
6. Mezi účastníky je nesporné, že navrhovatelé byli ubytováni v ubytovně na adrese „X“, a to na základě nájemní smlouvy uzavřené mezi nimi a paní L. A., jakožto provozovatelkou dané ubytovny. Nájemní smlouva byla uzavřena na dobu určitou, a to ode dne 1. 1. 2018 do 30. 6. 2018. Z právě uvedeného vyplývá, že se jednalo o ryze soukromoprávní vztah pronajímatele a nájemce (navrhovatelů), založený smlouvou na dobu zcela jasně časově ohraničenou a definovanou. V nájemním vztahu nikterak nefiguroval odpůrce a navíc v záležitostech nájemních vztahů uzavřených na základě soukromoprávního titulu – nájemní smlouvy – zcela absentuje nějaké veřejné subjektivní právo, které by mohlo požívat případné soudní ochrany v rámci správního soudnictví. Bylo na pronajímatelce, s kým a za jakých podmínek uzavře nájemní smlouvu. Skutečnost, že v daném případě pronajímatelka neprodloužila nájemní smlouvu navrhovatelům, nelze klást k tíži odpůrce. V této souvislosti je nutné podotknout, že předmětné opatření obecné povahy nikterak neomezovalo pronajímatelku v možnosti uzavírat nájemní smlouvy. Rozhodnutí pronajímatelky další smlouvu s navrhovateli neuzavřít či jim neprodloužit stávající nájemní smlouvu bylo jejím ryze soukromoprávním rozhodnutím. Z žádného ustanovení zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů, rovněž nevyplývá, že by odpůrce měl povinnost zajistit navrhovatelům uzavření nájemních smluv ke konkrétním nemovitostem na území města Ústí nad Labem, jak dovozovali navrhovatelé, obzvláště v situaci, kdy navrhovatelé jsou občany jiného města, a to České Lípy, jak již soud poznamenal shora. Navíc nelze nezmínit, že vydáním předmětného opatření obecné povahy nejsou nikterak dotčeny stávající nájemní vztahy včetně vyplácení doplatku na bydlení, když rozporované

opatření obecné povahy dopadá toliko na osoby, kterým právo na užívání bytu vzniklo až po vydání předmětného opatření obecné povahy, a nikoliv na stávající nájemníky.

7. V návaznosti na právě uvedené je třeba uvést, že z judikatury správních soudů včetně Nejvyššího správního soudu konstantně plyne, že aktivně legitimováni k podání návrhu na zrušení opatření obecné povahy ani jeho části nejsou mj. ani nájemci nemovitostí na území regulovaném územním plánem v podobě opatření obecné povahy. Danou otázkou se výslovně zabýval rozšířený senát Nejvyššího správního soudu ve svém usnesení ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009-120, který je publikován ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 1910/2009 Sb. a také na www.nssoud.cz, kdy bylo judikováno, že „...aktivně procesně legitimován k návrhu podle § 101a a násl. s. ř. s. není v případě, že je napaden územní plán nebo jeho část, nájemce, podnájemce nebo vypůjčitel pozemku na území regulovaném územním plánem.“ Soud má za to, že danou judikaturu lze vztáhnout i na projednávaný případ vzhledem k podobnosti právní úpravy a podstatě opatření obecné povahy v rámci správního soudnictví.
8. Podle ust. § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s. přitom mj. platí, že soud návrh odmítne, jestliže návrh byl podán osobou k tomu zjevně neoprávněnou.
9. Vzhledem k výše uvedenému soud podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s. v návaznosti na ust. § 101a odst. 1 s. ř. s. pro absenci aktivní procesní legitimace danou u všech navrhovatelů předmětný návrh ve výroku usnesení ad I. odmítl. V důsledku odmítnutí návrhu soud nepřikročil k rozhodování o návrhu na vydání předběžného opatření, jelikož tento návrh se stal bezpředmětným.
10. S ohledem na odmítnutí návrhu současně soud v souladu s ust. § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve výroku usnesení ad II. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.
11. Protože návrh byl odmítnut před prvním jednáním, soud podle ust. § 10 odst. 3 věty třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, v platném znění, rozhodl ve výroku usnesení ad III. rovněž o vrácení zaplacených soudních poplatků po 1 000 Kč každému z navrhovatelů s tím, že tyto soudní poplatky jim budou vráceny z účtu krajského soudu dle ust. § 10a odst. 1 téhož zákona ve lhůtě třiceti dnů dne právní moci tohoto usnesení. Poplatky jsou vráceny v plné výši, kterou navrhovatelé uhradili, jelikož po úhradě 1 000 Kč za každého z navrhovatelů byli navrhovatelé od poplatkové povinnosti osvobozeni.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 29. srpna 2018

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., v. r.
předsedkyně senátu